

Cinema i identitat cultural: ¡acció!

El simposi era gairebé inevitable després de la creació d'un espai audiovisual sense fronteres, del domini del cinema anglès que repercuteix sobre els actors, de les veus sobre el poc control creatiu dels actors, i de la comprovada funció paral·lela de director i productor a la vegada.

Sota el lema de *Cinema i identitat cultural*, s'ha debatut el tema des de diferents perspectives. La visió de l'ac-

En la tercera edició del Festival de Cinema de Barcelona, els actors i els directors han tingut un paper central en el Simposi que s'ha celebrat durant el cap de setmana.

A. Agramunt

tor. Encara es parla de contractacions irregulars o de contractacions nul·les pel que fa al cinema més pròxim, cas que es comprova similar en altres indrets, però també molt superat en les indústries més potents. En aquest sentit, els representants dels diferents sindicats europeus han deixat ben clar el seu paper d'avançar cap a una regularització de la situació des de l'òptica del professional que, a més, fa de creador.

Alfred Luchetti, Juanjo Puigcorbó i Maribel Verdú.

cés a la professió, el paper de l'actor en el procés creatiu àudio-visual, la simbiosi entre actors-directors-productors-actors i guionistes, els papers dels actors davant la perspectiva del mercat comú, el paper social de l'actor i el fenomen dels mites generacionals, les noves mitologies, el paper polític, i també l'actor i la seva situació laboral.

El simposi, organitzat del Festival conjuntament amb la Universitat Internacional Menéndez Pelayo ha comptat també amb la col·laboració dels sindicats i de les associacions d'actors francesos, italians, anglesos i catalans. L'objectiu central del debat ha estat centrat en la perspectiva múltiple que l'actor té com a element actiu en una tasca creativa de la col·lectivitat i com a professional dins d'una indústria tan complexa com la cinematogràfica.

Han estat molts, últimament, els col·lectius d'actors que han reclamat un control més directe i, sobretot, eficaç sobre els processos de creació que

afecten el cinema. Per damunt de tot es parla de drets de *paternitat* sobre un treball que depèn bàsicament del seu esforç personal. Ja en el seu dia, a Delphos, Marcello Mastroiani i Brigitte Fossey van manifestar la distància que progressivament s'havia anat marcant entre el protagonisme dels actors i el control i seguiment del seu producte.

La visió a curt termini de l'Acta única del 92 obre també un notable interrogant davant un mercat que, a la vegada que haurà de tenir en consideració la seva riquesa plurinacional, també haurà de tenir en compte els consegüents desequilibris lingüístics. Els actors posen com un exemple clar el paper de la funció del doblatge i la relació amb la preponderància d'actors procedents de determinades àrees lingüístiques, davant un producte que s'ha transformat en un signe de les identitats culturals.

Tot això s'ha barrejat també amb la manifesta problemàtica laboral de l'ac-

Les veus que s'han sentit al Simposi han estat representades per cares conegudes, cosa que, a més, ha ajudat a reforçar el conjunt d'opinions i de contraopinions emeses. Fernando Fernán Gómez, actor-director-guionista, ha presidit el Simposi en el qual han intervingut, entre altres ponents, Alfred Luchetti, president de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya; Leslie Magahey, cap de Música i Arts de la BBC; Julián Mateos, actor i productor; Juanjo Puigcorbó, actor i guionista; José Sacristán, actor; Wim Verstappen, director holandès; Maribel Verdú; José Luis López Vázquez; Mathieu Carrière, actor, director i guionista; Xabier Elorriaga; Larisa Borodoina, actriu soviètica; Giulia Boschi, actriu italiana; Tammi Ost, actriu danesa; Diana Quick, actriu anglesa; Myriem Roussel, actriu francesa o Antonella Lualdi, actriu italiana, entre un total de trenta representants. □